

- kötelezze az Európai Bizottságot a felperes jövedelem-kiesése címén 60.000 euró összegű kártérítés, valamint a teljes összeg kifizetése napjáig járó törvényes kamatok megfizetésére, mivel a felperes, akinek ajánlatát elutasították, nem tudta hasznosítani és fejleszteni know-how-ját;
- kötelezze az Európai Bizottságot a felperest ért közvetett kár megtérítésére, mivel a felperes nem tehet ajánlatot az elutasítását követően kiírt ajánlati felhívásra. A közvetett kár egy következő szerződés odaítélésének csekély valószínűségéből ered, és ennek összege a szerződésből származó nettó jövedelmek 10 %-a, vagyis 25.000 euró;
- másodlagosan kötelezze az Európai Bizottságot 26.400 euró összegű kártérítés, valamint a teljes összeg kifizetése napjáig járó törvényes kamatok megfizetésére a felperest ért azon kár miatt, amely a versenytárgyalás megnyerésének esélye elvesztéséből keletkezett;
- kötelezze az Európai Bizottságot arra, hogy térítse meg a felperes azon költségeit, amelyek az ajánlatának megtételével kapcsolatosan merültek fel, mégpedig 10.000 euró összegben, a teljes összeg kifizetése napjáig járó törvényes kamatok összegével növelve;
- kötelezze az Európai Bizottságot arra, hogy térítse meg a felperes azon költségeit, amelyek a bizonyítékok összegyűjtése és az ügy európai ombudsman elé vitele kapcsán merültek fel, mégpedig 40.000 euró összegben, a teljes összeg kifizetése napjáig járó törvényes kamatok összegével növelve;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek:

1996 szeptemberében a felperes a Bizottság által az ivóvizekre vonatkozó irányelvvel kapcsolatos szolgáltatásokra kiírt nyilvános ajánlati felhívásra jelentkezett⁽¹⁾. A felperes ajánlatát elutasították.

A felperes szerint a Bizottság megsértette a közbeszerzésekre vonatkozóan előírt átláthatóság követelményét. A felperes jelzi továbbá, hogy az általa benyújtott panasz elbírálásakor az európai ombudsman hasonló következtetésre jutott.

A felperes állítja továbbá, hogy a Bizottság megsértette a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 1992. június 18-i 92/50/EGK tanácsi irányelv⁽²⁾ 3. cikkét. A felperes szerint a Bizottság az egyes ajánlattevőket nem részesítette egyenlő bánásmódban, megsértette ezzel a megfelelő ügyintézés elvét.

A felperes állítása szerint a Bizottság megsértette a 92/50/EGK irányelv 12. cikk (1) bekezdését, mert ajánlata elutasításának okait nem közölte vele az erre irányuló írásbeli kérelme kézhezvételétől számított tizenöt napon belül.

A felperes azt is állítja, hogy ha a Bizottság a megfelelő ügyintézés szabályai szerint járt volna el, akkor eljuthatott volna az odaítélési szakba. Ebben az esetben pedig neki ítélték volna oda a szerződést.

Emellett a felperes állítása szerint a 92/50/EGK irányelv 16. cikke és a 17. cikk (2) bekezdése értelmében a Bizottság köteles lett volna értesítést küldeni az odaítélési eljárás eredményéről az Európai Községek Hivatalos Kiadványai Hivatalának, mégpedig legkésőbb a szerződés odaítélésétől számított 48 napon belül.

Végezetül a felperes állítja, hogy a Bizottság megpróbálta őt megfélemlíteni.

⁽¹⁾ Nyilvános ajánlati felhívás – XI.D.1 (HL C 232., 1996. 35. o.)

⁽²⁾ A Tanács 1992. június 18-i 92/50/EGK irányelve a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról.

A Lapin Liitto (Lappföldi Regionális Tanács) és Enontekiö, Inari, Utsjoki önkormányzatai, és Unto Autto úr, rénszarvastenyésztő által 2004. április 9-én az Európai Községek Bizottsága ellen benyújtott kereset

(T-141/04. sz. ügy)

(2004/C 146/11)

(Az eljárás nyelve: finn)

A Lapin Liitto (Lappföldi Regionális Tanács) és Enontekiö, Inari, Utsjoki önkormányzatai, és Unto Autto úr, rénszarvastenyésztő, képviseli Kari Marttinen asszony és Pertti Eilavaara professzor úr, 2004. április 9-én keresetet nyújtott be az Európai Községek Elsőfokú Bíróságához az Európai Községek Bizottsága ellen.

A felperesek a következő döntés meghozatalát kérik a Bíróságtól:

- Nyilvánítsa semmisnek a bizottsági határozatot és törölje abból a finn régiókra vonatkozó információkat, mivel ezek benyújtásának módja jogellenes volt.

- Törölje különösen a Pallas-Ounastunturi nemzeti park védett övezetét (F11300101), mivel a jegyzékben való szerepeltetése jogellenes, és sérti Unto Autto úr, rénszarvastenyésztő jogait.
- Teljes egészében térítse meg az eljárási költségeket, az ítélet kihirdetésének napjától számított kamatokkal együtt.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek:

A 92/43/EGK tanácsi irányelv értelmében az alpesi biogeográfiai régióra vonatkozó közösségi jelentőségű területek jegyzékének elfogadásáról szóló 2003. december 22-i 2004/69/EK bizottsági határozatot jogellenes indokolás alapján fogadták el a következő okok miatt:

- A Bizottság a Finn Köztársaság által benyújtott területjegyzék elfogadásával hatáskörét túllépte.
- A Bizottság nem vizsgálta meg a Finn Köztársaság határozatának jogszerűségét a Római Szerződéssel összhangban, vagy ahogy azt a természetvédelmi irányelv előírja. Emiatt a saját előkészítő munkálatai a természetvédelmi irányelv III. mellékletével ellentétes eljárás alapján alapultak.
- A Finn Köztársaság saját, a területekre vonatkozó határozatát a közösségi joggal ellentétes módon készítette el, mivel nem alkalmazta a természetvédelmi irányelvet, annak III. mellékletének megfelelően, amely kötelezettséget a Bíróság több ítéletében is megerősített.
- A felpereseket nem hallgatták meg az alpesi biogeográfiai régiók meghatározásával kapcsolatban és az előkészítő eljárás további részét Finnországban nem a természetvédelmi irányelv által megállapított eljárás szerint folytatták le.
- Unto Autto úr úgy érvel, hogy a 92/43/EGK tanácsi irányelv értelmében az alpesi biogeográfiai régióra vonatkozó közösségi jelentőségű területek jegyzékének elfogadásáról szóló 2003. december 22-i 2004/69/EK bizottsági határozat csak azáltal nem védi alapvető jogait, hogy a határozat joghatályal bír, ugyanakkor az alapvető jogai nem védettek. Alapvető jogok – amelyeket a Finn Köztársaság Alkotmánya tartalmaz – alatt értjük a tulajdonjogot, a szakmai tevékenység szabad gyakorlásához fűződő jogot, valamint a kultúra védelméhez fűződő jogokat. A Bizottság határozata ugyanígy megsérti Európai Unió állandó gyakorlatában elismert és alkalmazott alapvető jogokat is.